

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: *Eneste Behandling af Forslag til Lov om Afhændelse af Arealer, tilhørende Københavns Havnevæsen.*

(Forslaget som vedtaget i Folketinget findes i Tillæg C.)

Formanden: Foretagelsen af denne Sag nu udkræver det høje Tings Samtykke, da det er en Afvigelse fra Forretningsordenens Forskrifter; men jeg vil antage dette Samtykke for givet, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold.) Det er saaledes givet.

Lovforslaget som Helhed sættes under Forhandling.

Finansministeren (Hage): Siden dette Lovforslag forlod Landstinget, er det i Folketinget undergaaet en Ændring, som tilsigter at begrænse den Bemyndigelse, som ved Lovforslaget tiltaas Københavns Havnevæsen til at afhænde Arealer, der indvindes ved Opfyldning Syd for Langebro. Ændringen gaar ud paa, at Bemyndigelsen begrænses saaledes, at Havnevæsenet kun faar Tilladelse til at sælge de omtrent 50 Tdr. Land, for hvilke der foreligger Bud fra privat Side, samt yderligere til at afhænde saadanne Arealer, som Københavns Kommune maatte ønske at erhverve. Jeg anser ikke denne Ændring for at være til nogen Nytte, jeg anser den for at være overflødig, idet jeg mener, at den Betryggelse, som Københavns Kommune ønsker opnaaet ad denne Vej, vil være den naturligen sikret ogsaa uden en saadan Tilføjelse i Loven. Men da denne Tilføjelse stemmer med et Ønske, der er udtalt af Københavns Kommunalbestyrelse, har jeg paa den anden Side ikke fundet Anledning til at modsætte mig den. Jeg tillader mig derfor at anbefale Lovforslaget til dette Tings Vedtagelse i den Skikelse, hvori det foreligger.

Hedemann: Jeg er kommen lidt i Tvivl om, hvorledes Forholdet stiller sig for Statens Vedkommende. Da Københavns Kommune nu har taget Forbehold, kunde der maaske ogsaa være Grund for Staten til at gøre det; men ved at gennemse de oprindelige Bemærkninger til Lovforslaget af den højtærede Minister,

ser jeg, at der udtrykkelig staar, at det ikke uden Lovgivningsmagtens Samtykke kan tillades nogen anden end Staten, Københavns Havn eller Københavns Kommune inden for Københavns Havns Grænser at erhverve Ejendomsret til opfyldte Arealer. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Nødvendighed for at tage noget Forbehold hverken for Staten eller for Københavns Kommune.

Finansministeren (Hage): Der er ingen Tvivl om, at Loven af 7de April 1899 hjemler Kommunen Ret til at erhverve Ejendomsret over Arealer af den Art, her er Tale om. Der er altsaa ikke Tvivl om, at Kommunen ogsaa uden den foreslaaede Tilføjelse til det foreliggende Lovforslag vil kunne blive Ejer af saadanne Arealer. Naar denne Ændring ikke desto mindre indsættes i Loven, maa efter min Opfattelse en Lovfortolkning føre til det Resultat, at Meningen dermed er at udtale, at Kommunen har Adgang til at blive Ejer i almindelig Forstand, det vil sige med Ret til atter at afhænde de Arealer, den kommer i Besiddelse af.

Borup: Jeg vil ganske bekræfte, hvad den ærede Minister sagde. Det har været Meningen at komme ud over den Vanskelighed, som findes i den ældre Lov. Selvom vi foretage Inddæmning og faa Koncession derpaa, kan Kommunen ikke sælge en eneste Grund til private. Nu bliver Forholdet ordnet saaledes, at vi ikke direkte komme til at gøre det, men disse Arealer blive afhændede til os, og da de overdrages os til Ejendom, maa det anses for givet, at vi ogsaa have Ret til at disponere videre over dem. Jeg vilde for mit Vedkommende have foretrukket den tidligere Affattelse, men det er et Ønske fra Københavns Kommunalbestyrelse, som her er imødekommet, og jeg vil sætte Pris paa, at det bliver taget til Følge.

Hedemann: Min Tvivl bliver større og større, thi, efter hvad der er udtalt af den ærede Minister og det ærede Medlem, staar det saaledes, at for saa vidt Staten vil erhverve noget deraf, faar den ikke Ejendomsret over det, saa at den kan sælge det. Den Ejendommelighed vil fremkomme ved denne Vedtagelse, at medens Københavns Kommune kan erhverve Arealer og sælge dem, kan Staten vel erhverve dem, men ikke sælge dem.